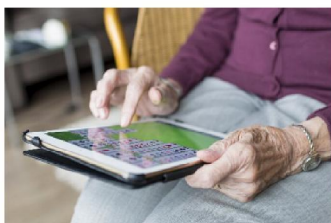


Drie inzichten uit een onderzoek naar eenzaamheid onder ouderen in Coronatijd

In het einde van de lockdown-periode van dit voorjaar voerde de WSD-Twente een onderzoek uit onder 177 medewerkers en 14 cliënten van een zorgorganisatie in Twente, naar (het signaleren van) eenzaamheid, coping strategieën en de rol die technologie kan spelen in het verminderen van gevoelens van eenzaamheid.

Drie inzichten uit dit onderzoek:



Cliënten die verbleven binnen de zorginstelling (intramuraal) waren naar omstandigheden positief over de situatie: binnen de instelling ontstond een kleine gemeenschap, afgezonderd van de buitenwereld. Door de organisatie werden verschillende activiteiten georganiseerd én werden vormen van technologie ingezet om contact met de buitenwereld te kunnen houden. Zo werd een groot scherm in de gemeenschappelijke ruimte gebruikt om een livestream van de weeksluiting te projecteren, werden ouderen geholpen met beeldbellen naar hun naasten, was er een [postbus](#) aanwezig waar ouderen ansichtkaarten konden versturen en ontvangen. Voor één van de geïnterviewde ouderen werd een livestream van de uitvaart van een naaste georganiseerd, waardoor zij dit in alle rust kon 'bijwonen'. De mevrouw in kwestie gaf aan dat ze hier ontzettend dankbaar voor was en dat prefereerde boven het 'echt' aanwezig zijn. **Cliënten die thuis woonden waren minder positief en ervaren veel meer het gemis van hun naasten.** *Voor een zorgorganisatie is het in een eventuele toekomstige lockdown situatie belangrijk om te bekijken welke mogelijkheden voor ondersteuning in het contact met de buitenwereld zij kunnen bieden voor juist deze thuiswonende ouderen.*



Onder de deelnemers van het online onderzoek bij medewerkers waren veel **huishoudelijke hulpen**. Opvallend uit dit onderzoek was dat deze groep medewerkers ontzettend betrokken was bij hun cliënten. Zij gaven aan bij hun (veelal thuiswonende) cliënten te signaleren dat zij echt last hadden van het gebrek aan contact met de buitenwereld. **Zij ondersteunden hun cliënten** door meer aandacht te besteden aan het maken van een praatje, er écht te zijn voor hun cliënt. *Aangezien deze groep medewerkers vaak een goede band heeft met de cliënt en zij in deze bijzondere omstandigheden soms één van de weinig 'live' contacten zijn voor de ouderen, zou het goed zijn deze groep medewerkers **deskundigheidsbevordering** aan te bieden op het gebied van gespreksvoering rondom het bespreekbaar maken en*

verminderen van gevoelens van eenzaamheid.



Uit de resultaten bleek heel duidelijk een **tweedeling** in de respondenten (zowel onder medewerkers als cliënten) als het gaat om hun mening over de **toegevoegde waarde van technologie bij het tegengaan van gevoelens van eenzaamheid**. *Toekomstig onderzoek zal meer inzichten moeten opleveren rondom deze tweedeling; Gaat het de medewerkers en ouderen die negatiever staan ten opzichte van technologie vooral om de technische vaardigheden (“daar is mijn cliënt te oud voor”, “dat kan ik toch allemaal niet meer”) of zijn zij niet overtuigd van wat het gebruik van technologie zou kunnen opleveren? Kunnen de medewerkers uit de groep van de ‘positieven’ en de ‘sceptici’ hierin van elkaar leren?*